

GALLERI 54
19 jan – 11 feb 2024

Lena Danielsson Wulcan *Träden mitt i skogen*

Vernissage fre 19 jan kl 18–21

De här träden har varit en del av större skogar. Nu är de kvar på ett hygge med ris, sly och hallonbuskar, men en gång var de trädet mitt i skogen. De har lämnats på ett hygge efter avverkning och är tänkta att stå kvar i skogen tills de självdör för att bevara och öka den biologiska mångfalden. Träd som ibland blir kallade evighetsträd. Skogen lever sitt eget liv, men påverkas av människor, stormar, bränder och klimat. I verket "Träden mitt i skogen" bildar de ensamma träden återigen en skog projicerade tillsammans. Här får träden ett nytt sammanhang, på en plats långt ifrån sitt ursprung. Måleriet och dess material representerar ett romantiskt sätt att förhålla sig till natur, ett annat slags bevarande som blir en del av verket. Målningarnas position, de staplas, lutar mot väggen, ligger i en hög mer som objekt än som man brukar se dem, hängande på en vägg. De utmanar med sin bortvändhet, motivet är det tafatta försöket att avbilda naturen.

Innan Skogen fick en stor roll för klimatmålet var den förknippad med ord som: stig, glänta, tallhed, blandskog, skogsdunge, mosse, myr. Nu talas det om råvara för bioenergi, klimaträddare, kolsänka, virkesförråd, föryngringsyta, trakthyggesbruk, hänsynsytor, biomassa, nyckel till en fossilfri framtid, en plats för biologisk mångfald. Ord som fjärrar skogen från människan och gör den till en industriell plats.

Synen på skogen har förändrats men människors relation till träden framkallar fortfarande känslor och minnen. Finns det en hållbar balans mellan mänsklighetens behov och naturens integritet?

GALLERI 54
19 Jan – 11 Feb 2024

Lena Danielsson Wulcan *Träden mitt i skogen*

Trees in the middle of the forest

These trees have been part of larger forests. Now they remain in a clear cut area with undergrowth and raspberry bushes, but once they were the tree in the middle of the forest. They have been left in a clearing after felling and are intended to remain in the forest until they naturally die in order to preserve and increase biological diversity. Sometimes these trees are called eternity trees. The forest lives its own life, but is influenced by humans, storms, fires and climate. In the artwork "Trees in the middle of the forest", the solitary trees once again form a projected forest together. Here, the trees get a new context, in a place far from their origin.

The painting and its materials represent a romantic way of relating to nature, a different kind of preservation that becomes part of the artwork. The paintings' placement, stacked and leaning against the wall, resembles more of objects than what one typically sees, hanging on a wall. They challenge with their turned-away positioning; the subject is the clumsy attempt to depict nature.

Before the forest was given a major role in the climate goal, it was associated with words such as: path, glade, pine heath, mixed forest, copse, bog, mire. Now there is talk of raw material for bioenergy, climate savior, carbon sink, timber storage, regeneration area, tract logging, consideration areas, biomass, key to a fossil-free future, a place for biodiversity. Words that alienate the forest from humans and turn it into an industrial place. The perception of the forest has changed, but people's connection to the trees still evokes emotions and memories. Is there a sustainable balance between the needs of humanity and the integrity of nature?

Kastellgatan 7
031-136830
www.galleri54.com